

Krajina, 80 x 115 cm, ulje na platnu, 1967.

Krajina, 56 x 83 cm, ulje na drvu, 1954.

Ptuj, 82 x 95 cm, ulje na drvu, 1986.

Dekle s šopkom, 90 x 60 cm, ulje na drvu, 1955.

Mesenje kruha, 71 x 56 cm, ulje na drvu, 1954.

ANĐELKO LJUBIĆ

ANĐELKO LJUBIĆ
IZ KOLEKCIJE GALERIJE ŽULA

VARAŽDIN
9. - 25. 5. 2025.

Vas s planinama, 46 x 71 cm, ulje na drvu, 1954.

Savjet galerije:
Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Konzultant za Sloveniju:
Ivo Prančič

Izdavač:
Zlati ajngel d.o.o. Varaždin
Gajeva 15, 42000 Varaždin
telefon: 042 212 702, info@ajngel.hr

Za izdavača: Darko Sačić
Urednik i dizajn kataloga: Darko Sačić
Predgovor: Pia Žula
Fotografije: Miha Jakin
Prijevod: Darko Sačić
Postav izložbe: Darko Sačić
Priprema i tisak: FRONTA IMPRESS
Naklada: 200 primjeraka

www.ajngel.hr

PROGRAM PODRŽAVA MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA REPUBLIKE HRVATSKE,
VARAŽDINSKA ŽUPANIJA I GRAD VARAŽDIN

A L B I N L U G A R I Č

Albin Lugarič (1927–2014) je jedan od najprepoznatljivijih ptujskih slikara koji je svojim slikarstvom označio likovnu umjetnost i njezin razvojni put u tom dijelu Slovenije. U Ptuju se rodio i tamo odrastao. Školovao se na ptujskoj gimnaziji gdje ga je podučavao slikar France Mihelič, a potom umjetničko-obrtnu školu u Grazu. Slikarstvo je studirao na *Akademiji za likovno umetnost* u Ljubljani; njegovi profesori su bili Božidar Jakac, Gojmir Anton Kos, France Mihelič, Slavkov Pengov, Nikolaj Pirnat i Marij Pregelj. Diplomirao je 1950. godine pod mentorstvom Gojmira Antona Kosa, kod koga je i završio specijalku iz slikarstva. Nakon studja mu se ukazala prilika za višemjesečni boravak u Parizu. Nakon toga se zaposlio kao učitelj crtanja na osnovnoj školi Hajdina kod Ptuja i osnovnoj školi u Lovrencu (Dravsko polje). Godine 1956. godine počinje kao profesor predavati na ptujskoj gimnaziji, a poučavao je još na tri osnovne škole. Svoju predanost i ljubav spram umjetnosti prenio je na mnogobrojne generacije svojih učenika.

Ptujska okolica je značajno utjecala na slikarovo raznoliko i plodno likovno stvaralaštvo povezano prvenstveno s prepoznavanjem lokalnih motiva. Središnje mjesto njegovog opusa zauzimaju prikazi pejzaža iz bliske mu okoline, naročito motivi Haloza. Unatoč izrazitoj prepoznatljivosti i obljubljenosti Lugaričevih pejzažnih slika, figuracija je približno podjednako zastupljena, iako se slikar u kasnijem periodu svojeg stvaralaštva prvenstveno posvetio pejzažu. Lugaričev rad može se promatrati u nekoliko različitih ciklusa. Pedesetih godina 20. stoljeća slika cikluse istarskih pejzaža i figura u prostoru, a šezdesetih godina posvetio se prikazivanju motiva mrtve prirode, a zanimao ga je i odnos interijera i pejzaža. Iz tog vremena potječe i nekoliko njegovih ekspresionističkih djela. Kasnije se nešto više približio apstrakciji s morskim motivima. Njegov najznačajniji i najpoznatiji ciklus haloških krajolika nastao je sedamdesetih godina 20. stoljeća, afirmirajući ga kao pejzažista. U kasnijim razdobljima često se vraćao prethodnim motivima. Devedesetih godina prošlog stoljeća njegov umjetnički izraz mijenja se pomakom prema apstrakciji. Prikazivao je neuobičajeno mračne gradske vizure. U posljednjem razdoblju rada posvetio se i prikazima u malim formatima.

Lugaričev inače izrazito koloristički likovni izričaj značajno je obilježio crtež, što dokazuje njegovo oslanjanje na rad profesora ljubljanske *Akademije likovnih umjetnosti*. Među umjetnicima čiji je rad na Lugariča najviše utjecao valja istaknuti mentora na akademiji Gojmira Antona Kosa i Franceta Miheliča, profesora na ptujskoj gimnaziji i na akademiji. Istraživači Lugaričeva opusa, posebice Marjeta Ciglencečki i Jure Mikuž, kao uzor za oblikovanje umjetnikova likovnog jezika spominju pariškoga ekspresionista Georgea Rouaulta, posebice u kontekstu povlačenja čvrstog konstrukcijskog rastera i nanošenje kolorističkih polja, iako ističu kako je vjerojatno riječ o posrednom utjecaju Marija Preglja. Milček Komelj istaknuo je i moguće Lugaričevo osvrtnje na djela pariškog slikara Bernarda Buffeta. U pejzažnom dijelu njegova stvaralaštva ne možemo zanemariti umjetnikovog velikog uzora i dobrog prijatelja, njemačkog ekspresionista Jana Oeltjena, koji se sa suprugom, slovenskom slikaricom i kiparicom Elsom Kasimir, nastanio u okolici

Ptuja. Oeltjen je prvi ostavio izrazit umjetnički pečat haloškom krajoliku uklopivši ga u svoju umjetnost.

Prvu izložbu Lugarič priređuje 1955. u Gradskom muzeju Ptuj zajedno s Janezom Šibilom. Prvu samostalnu izložbu imao je godinu dana kasnije u Umjetničkoj galeriji Maribor. Izlagao je više puta, kako u Sloveniji i Jugoslaviji, tako i u inozemstvu. Godine 1996. u Galeriji Žula 2 u Mariboru predstavljen je raznovrstan izbor radova, od prikaza haloškog krajolika do mrtvih priroda, veduta i istarskih motiva.

Premda je likovna kritika prema Lugaričevu stvaralaštvu u početku često bila suzdržana i nenaklonjena i spočitavala mu nedostatak hrabrosti za prelazak s realizma na modernističkiji izričaj, njegov veliki značaj za slovensko pejzažno slikarstvo s vremenom postaje neosporan. Koliko je Lugarič snažno ostavio traga u Ptuju i okolici svjedoči činjenica da gotovo da nema doma u Ptuju koji ne krasi barem jedno Lugaričevo djelo.

Piran, 57 x 80 cm, ulje na drvu, 1974.